

BISERICA ȘI ȘCOALA.

Foaie bisericească școlastică, literară și economică.

Apare odată în săptămână : **DUMINECA.**

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria :
Pe un an 10 cor. — pe 1/2 an 5 cor.
Pentru România și străinătate :
Pe un an 14 fr. : pe jumătate an 7 fr.

PREȚUL INSERTIUNILOR :

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 6 cor. ; până la 200 cuvinte
8 cor. ; și mai sus 10 cor. v. a.

Correspondențele să se adreseze Redacțiunei

„BISERICA ȘI ȘCOALA“

Ear banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD.

Vorbiri populare

despre creșterea casnică creștinească a copiilor din partea părinților. După vorbirile lui Martin Königsdorfer și alții, lucrată de Augustin Bednar, tradusă de Andrei Horvath, paroch ort.-rom. în Oradea-Mare.

II. BCU Cluj / Central

»Fiica mea a murit de curând vino dară și pune mâna ta peste dânsa și va învia.« (Mat. 9, 18).

În vorbirea mea trecută am început a vorbi despre necesitatea creșterii copiilor, făcând aceasta din cauza, că tinerimea de astăzi e foarte înapoiată în moravuri, fineță și cinstirea altora. Tot atunci am arătat, că basa fiecărei creșteri bune constă în înțeleapta dragoste a părinților către copii : prin urmare părinții sunt datori a-și iubi copiii. Această dragoste însă trebuie să fie condusă nu numai de instinct, ci și de virtute, prin care părinții să pedepsească și în drepte greselile și răutățile copiilor. Cu un cuvânt, m'am nisuit a arăta, că părinții mai ales pentru aceea sunt datori a-și iubi copiii, că sunt copii, cari în sine luați sunt demni de iubire și că sunt ai lor proprii. În vorbirea mea de astăzi voi desvolta motivul din care aveți datorința a vă iubi copiii. Acest motiv este, că *copiii sunt și ai lui Dumnezeu, pe care ca creaturile cele mai alese ale lui Dumnezeu create după chipul și asemănarea Lui, trebuie să-i iubiți. Ascultați!*

Părinți creștini ! Copiii vostri îndată după nașterea lor s'au botezat în numele Tatălui, Fiului și Duhului sfânt. Îndată dar', când încep ei a cugeta și a vorbi, nisuiți-vă a-i învăța, că Dumnezeu Tatăl i-a creat după chipul și asemănarea Sa, Dumnezeu Fiul i-a rescumpărat pe cruce,

ear' Dumnezeu Duhul sfânt i-a sfințit prin sfântul botez. Copiii botezați deci sunt mult mai demni decât copiii nebotezați ai păgânilor sau ai celor fără credință cari nu recunosc pe Dumnezeu, și cari prin urmare nu privesc copiii lor ca pe creaturile și fii lui Dumnezeu. Copilul botezat este deci încâtva sfânt, seamănă încâtva către Dumnezeu, fiindcă se sfințește în numele Domnului, în numele sfintei Treimi, prin urmare se face adevărat fiul lui Dumnezeu, pe care pentru aceasta trebuie să-l cinștim și să-l iubim. Puteți deci vedea părinților, ce însemnătate are botezul. Îndată ce se naște un copil, gândul vostru cel dintâiu și mai de căpetenie să fie, ca acela cât mai curând să se boteze, după prescriese sfintei noastre biserici, și să nu urmați acelu obiceiu condamabil, care numai din modă, amână botezarea copiilor săptămâni, ba chiar și luni ntregi. Tot așa să aveți gând, ca de nași la sf. botez să vă alegeți creștini buni, blânzi, cu frica lui Dumnezeu, căci numai astfel de oameni vor avea la inimă creșterea religioasă-morală a copiilor vostri, și chiar și vouă numai astfel de oameni vă vor fi spre binele sufletesc și trupesc. Și când vă zic acestea, chiar în înțelesul canoanelor sfintei noastre biserici vorbesc, cari opresc, ca copiii vostri, să fie duși la sf. botez de oameni cari nu se țin de biserica noastră.

1) Marinimoasa mamă a celor 7 frați Machabei, când îi indemna la statornicie în credință, aceste li-a zis : „Eu nu știu cum v'ați zemislit în trupul meu ; căci nu eu v'am dat résuflarea, sufletul și vieța, și mădulările voastre nu eu le-am alcătuit, ci creatorul lumii, care la început a creat pe om.« Să nu uitați nici când aceste cuvinte, părinților ! Nici când să nu fiți făloși că sunteți tată sau mamă, ci dați laudă și cinste singurului Dumnezeu ; Dumnezeu însă, care a rînduri vieța conjugală, este creatorul copiilor vostri. Nu voi, ci Dumnezeu Tatăl este acela, care ia

dat copiilor voștri sufletul, duhul și viața, precum El este și acela, care le-a arangeat mădulele. Nici nu se cuvine, ca copilul vostru la întrebarea aceasta: al cui ești? să răspundă: al tatălui sau al mamei. Nu, ci învățați-i să zică: Înainte de toate sunt ale lui Dumnezeu, al Tatălui meu cel ceresc, și numai după aceea sunt al tatălui și mamei mele de pe pământ. Astfel de răspuns al copiilor voștri va stărni așa cinste în voi față de ei, încât voi 'i-veți iubi și cinsti ca pe niște fii ai Tatălui.

2) Copii creștinilor de altfel chiar ca și a celor necredincioși se zămislesc și nasc în păcate, cum zice sf. apost. Pavel: »Noi toți dela firea noastră asemenea ca alții eram fiii pierzării. Dar Fiul lui Dumnezeu a venit în lume să caute și să mântuiască pe cel pierdut.« Sf. Ioan scrie: »Ear câți l-au primit, aceluia dreptul li-a dat să se facă fii ai lui Dumnezeu, adică celor ce cred în numele lui. Cari nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci dela Dumnezeu s'au născut.« Unde, și când s'au născut copiii noștri dela Dumnezeu? Acolo și atunci, când ei s'au botezat și cum zice catechismul: prin apă și prin Duh s'au curățit de tot păcatul și ca faptură nouă s'au renăscut în viața vecinică și s'au sfințit în Dumnezeu nostru Iisus Cristos. Intr'adevăr, cine le cumpește aceste bine, acela nu poate vătăma pe nici un copil, ci din contra, ca pe fiii lui Dumnezeu îi va iubi mai din adins. — S'a întâmplat, că niște femei evlavioase și-au adus copiii la Iisus Cristos, ca să-i binecuvinteze, însă învățăceii lui Iisus le-au respins cu niște cuvinte dure; Dumnezeu nostru Iisus Cristos însă cu cuvinte dulci și blânde le-a zis: »Lăsați pruncii să vină la mine, și nu-i opriți, că a unora ca acestora este împărăția cerurilor.« Și și-a pus mâinile preste ei, și s'a dus de acolo. Iubiți părinți! Pilda aceasta frumoasă a lui Iisus Christos ce cinste trebuie să stărnească în voi față de copiii voștri?! Dacă ar fi în casele voastre numai o părticică mică din relievia unui mucenic, de sigur v'ați simți fericiți și o ați cinsti. Dar vedeți, copiii voștri nevinovați sunt tot ați sfinți vii, pe cari însuși Dumnezeu nostru Iisus Cristos i-a numit de-aceia când a zis: »Acestora este împărăția cerurilor.« Ar răbda deci sufletele voastre, ca să nu iubiți, să nu cinstiți și să neglijați plăcuții cerului, îngerii ntrupăți?

3) Voi îi iubiți de altfel, căci sunt din trupul și sângele vostru, dar tot astfel au în drag și vitele pe fetii lor. Ca oameni însă și ca creștini voi trebuie să aveți mai curată, mai sfântă dragoste către copiii voștri, decât vitele necuvântătoare și păgânii sălbatici. Iubiți-i dar nu numai pentru frumseța trecătoare a corpului muritor, ci mai ales pentru frumseța sufletului ne-

muritor, pentru duhul care le-a suflat Dumnezeu; dar' mai virtos să-i iubiți pentru darul care 'i-a sfințit, pentru Duhul sfânt care locuiește în inimile lor. Ce a scris sf. Pavel despre primii creștini smeriți, aceea se potrivește și astăzi la copiii nevinovați. »Nu știți că sunteți casa lui Dumnezeu și Duhul sf. locuiește întru voi?« Și noi însine suntem biserici vii, căci Dumnezeu locuiește întru noi; din considerare deci față de Dumnezeu, ca și casa lui Dumnezeu, sunt vrednici de toată cinstea și dragostea. Deci iubiți părinți, cinstiți și iubiți copiii voștri fiind-că până când nu-și perd nevinovăția Duhul sfânt este întru ei, care de locaș 'i-a ales pe ei. Tot acel apostol zice: »Dacă necinstește cineva biserica lui Dumnezeu, pe acela îl perde Dumnezeu, căci sfântă este biserica lui Dumnezeu.«

Așa de sfinți sunt deci, iubiți părinți, copiii voștri ca și biserica lui Dumnezeu! Ce pedeapsă mare d-zeească vă așteaptă, dacă pe copiii voștri, aceste biserici vii ale lui Dumnezeu, a căror îngrijire v'a încredințat-o Dumnezeu, nu-i cinstiți, fi neglijați și nu vă nisuiți ca prin buna creștere să le păziți nevinovăția! Dar nu, iubiți părinți, nu vă aștepte pe voi pedeapsa lui Dumnezeu, ci darul și binecuvântarea Domnului să fie preste voi dacă îi creșteți în moralitate și în mod creștinesc. La o creștere bună este de lipsă înainte de toate, ca părinții creștini să-și iubească copiii. Și pentru-ce să nu-i iubiți? Căci ei sunt copiii voștri și ai lui Dumnezeu: voi n'ați iubi nici pe Dumnezeu și nici pe voi, dacă nu ați avut adevărată dragoste către copiii voștri. Îngrijiți-vă deci de timpuriu, ca copiii voștri conservându-și viața, sănătatea și membrele sănătoase, să învețe toate ce sunt demne de ei și de folos, și ce le faceți lor, vouă vă faceți. Îngrijiți-vă, ca copiii voștri cât de curând să cunoască pe adevăratul Dumnezeu, pe El să-L iubească, cinstească, ca prin o viață adevărată cu vreme să fie părtași de fericirea vecinică, și ce le faceți lor, vouă vă faceți.

Din acestea puteți vedea în destul, ce putere are dragostea părinților asupra copiilor! Iubiți-i pe ei după Dumnezeu mai ales, ca pe faptelele cele mai alese ale lui Dumnezeu. Arătați-le această dragoste prin faptul, că învățându-i pe ei a se ruga și a cunoaște pe Dumnezeu, voi înși-vă să vă rugați cu sirguintă și cu smerenie către Dumnezeu pentru ei. Cu înțelepciune să priveghiați asupra lor; căci până când aceasta vă este o datorință strictă, până atunci numai, puteți nădăjdui că darul lui Dumnezeu va fi cu ei, devenind astfel cu vreme membri folositori bisericii și patriei noastre, cauzându-vă vouă adevărată bucurie. Pentru aceea să nu vă îndestuliți cu vorbirea mea de astăzi, eu vă voi vorbi de mai multe ori, până când toate nu vă voi spune ce este scris în sfânta scriptură și în alte cărți bune, despre creșterea creștinească a copiilor. Vă rog deci pe voi pe toți părinți,

ca până când voi vorbi despre creșterea copiilor să veniți la fiecare vorbire a mea. Darul și pacea Domnului să fie cu voi și până atunci Amin.

Predică

la Dumineca a XVIII-a după Rusalii.

»După cuvântul tău voi arunca mreja« Luca V, 5.

Iubiți ascultători!

Odinioară aflându-se Mântuitorul Cristos pe țărmurile mării Galileii, îl impresurase mulțime mare de popor, încât se văzu silit a părăsi țărmurile și a intra în una din cele două corăbii ce se aflau în port. Ajuns în corabie poruncește să o depărteze puțin dela țărmure și plin de dragoste pentru popor, începe a vorbi din nou cu aceeași râvnă, cu dorul de a vedea acel popor fericit, de a-l vedea earăși adus la sînul părintelui ceresc.

Cât de potrivit s'ar pute asemăna marea Galileii cu această lume pămîntească, ear' peștii din acea mare cu noi oamenii, cari înotăm în valurile lumesti întocmai cum înotă peștii în valurile mării. Câtă deosebire însă între noi și între acele ființe neînsuflețite! Noi suntem cuprinși de păcate și nelegiuiri, ei sunt curați și neîntinați cu nici o fărâdelege; noi suntem mândri și trufași, ei fără nici o răutate și prihană; noi alunecăm de multe ori așa de rău în valurile acestei lumi, încât ne primejduim mântuirea sufletului, ear' ei înotă în latul mării fără a vătămă cât de puțin pe ziditorul tuturor.

Mulțimea îl impresura pe Mântuitorul — zice sf. Evanghelie, ear' Dinsul înstrămtorat de popor intră în una dintre cele două corăbii, care era a lui Petru și rugându-l să o depărteze puțin dela țărmure, învăță pe popoare din corabie. Atunci erau numai două corăbii la țărmure, închipuind pe Evrei și pe limbi, ear' Mântuitorul a intrat în corabia lui Petru, ca să se adeverească cuvântul: „Nu sunt trimis numai către oile cele pierdute ale casei lui Israil“. Mateiu XV, 24.

Eară dacă a încetat a grăi zis'a către Simon-Petru — depărtează-o la adânc și aruncați mreșile voastre spre vînat. Și răspunzînd Simon a zis lui: „Învățătorule, toată noaptea ne-am ostenit și nimic n'am prins, eară după cuvântul tău voi arunca mreșile“. Toată noaptea pescuise Petru și cu soșii sei, dar nu prinsese nimic, nu, pentru-că ei foarte potrivit închipuiau în aceea noapte pe patriarhii și prorocii legii vechi, cari în adevăr osteniseră, dar numai înzădar, căci nici poporul evreesc, nici limbile nu le-a dat ascultare. A trebuit deci să vină Mântuitorul Cristos să po-

runcească celor chemați cum și unde să arunce mreșile.

„După cuvântul tău voi arunca mreșile“ a zis apostolul Petru și aruncînd-o a prins atîta mulțime de pești, încât »să rumpea mreșile lor. Și au făcut semn soșilor sale, cari erau într'altă corabie, ca să vină să le ajute lor: și au venit și au umplut amîndouă corăbiile cât se afundau ele«. Va să zică la binevestirea evangheliei 'i-au venit lui Petru în ajutor și alți apostoli, cari au binevestit evanghelia nu numai Iudeilor, ci și limbilor, și precum cele două corăbii s'au umplut de pești, așa și biserica lui Cristos, în urma învățătorei lăitate de apostoli, s'a umplut de credincioși atît dintre Judei cât și dintre neamuri.

Eară Simon Petru văzînd cele ce se întemplantase a căzut la genunchii lui Iisus zicînd: „Eși dela mine, că om păcătos sunt Doamne... Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme — că-l cuprinsese pe el spaimă și pe toți cei ce erau cu dînsul — de acuma vei vîna oameni. Și scoțînd amîndouă corăbiile la pămînt, lăsînd toate a mers după dînsul“. Acesta este înțelesul sf. Evanghelii de astăzi. Iubiți ascultători! Cunoscînd noi acum zisele acestui D-zeu-cuvînt, se cuvine să scoatem dintr'însul învățături folositoare, cari aici să ne câștige nouă liniște sufletească, vază și cinste, ear' în viața viitoare să ne aducă fericirea cea de veci, singurul lucru după care trebuie să ofteze, trebuie să nisuească fiecare muritor. Mai știînd și aceea, că „credința fără fapte moartă este,“ și că tot aceea ce face omul mai întăiu se doșpește în gîndul seu, apoi se face aieve faptă și că faptele rele ori bune ne câștigă nefericirea ori fericirea noastră, ca să vă ajut în silința voastră, de a vă mîntui, 'mi-am propus să vă vorbesc astăzi despre cugetul sau gîndul omului, arătîndu-vă, că din cugetul bun isvoresc fapte bune cari ne pregătesc calea spre fericire; și dinpoțrivă din cugetul rău isvoresc faptele cele rele, cari ne duc în prăpastia nefericirei.

Fiți cu luare aminte!

Om, ființa cea mai aleasă a ziditorului e inzestrată de Acela cu un dar, de care celelalte ființe din lume nici unele nu s'au învrednicit. Acel dar mare și neprețuit este sufletul, este schintea aceea D-zeească, care îl face pe om domn și stăpîn peste toate viețuitoarele de pe pămînt, îl face încă vrednic, îl face destoinic a se apropia tot mai mult de vecinicul ziditor. Așadar' de o fericire mai mare atît aici cât și dincolo de mormînt.

O parte din sufletul omului este și gîndul sau cugetul seu. Nici decît nu vom rătăci, dacă vom cuteza a zice, că cugetul omenesc e înțocmai ca o mreșe, nu, pentru-că precum mre-

ja pescarului adună tot felul de pești și mici și mari, chiar așa se grămădesc în cugetul omului tot felul de cugetări și bune, dar' durere mai de multe-ori rele. Precum e de lipsă însă ca pescarul să aibă mreje bună, ca să poată prinde mai cu ușurință și în timp scurt cât de mulți pești: Întocmai așa e de lipsă ca cugetul omului să fie bun, pentru-că numai din atare cuget pot isvorî fapte bune, așadar liniște, vază și cinste pe pământ, ear' dincolo vieață fără scârbe, vieața fără dureri, fără muncă vecinică și netrecătoare.

Cum însă omul fără ajutorul lui D-zeu e slab și neputincios în toate lucrările sale; tocmai așa e nevrednic fără acel preamărit ajutor, a-și îndrepta și cugetul sau gândul său. Se cuvine deci ca să cerem întotdeauna, să rugăm vecinic pe Dumnezeu îndurărilor ca să depărteze dela noi, să șteargă din inimă, să alunge din mintea noastră duhul sau cugetul viclean zicând de-a pururea frumoasele cuvinte ale psalmistului: »Inimă curată, zidește întru mine D-zeule și duh drept înoiește întru cele dinlăuntru ale mele« Ps. 50. Ear' apoi investiți cu ajutorul ceresc să punem hotărîre tare, hotărîre bărbătească și nestrămutată, că în cugetul nostru nu vom da loc celui rău nici macar pe o clipită ci de-apururea inima noastră va fi la Domnul Dumnezeu nostru. Cuget bun împreună cu o voință tare și nestrămutată de a urma întotdeauna numai binele, eată dar' ce se recere dela noi iubiți ascultători, pentru-ca să putem mai cu înlesnire și mai în scurt timp aduna în mreja noastră fructele vieții de veci: faptele cele bune.

Veniți să deschidem cartea sfintei scripturi și cetind într'însa cu luare aminte să vedem cum unii bărbați întru toate asemenea nouă, pătimiși ca și noi, prin cugetul lor curat și voința lor bună și nestrămutată au adunat cele mai frumoase fructe spre vieața de veci.

Avram prin jertfirea fiului său Isaac a adunat fructele vieții vecinice. »D-zeu a ispitit pe Avram și a zis: . . . ia pe fiul tău cel iubit pe Isaac și mergi în pământul cel înalt și-l adă pe el acolo jertfă. . . Și sculându-se Avraam de dimineață a pus șeaua pe asinul său și a luat cu sine două slugi și pe Isaac fiul său. . . Și a tins Avraam mâna sa să iee cuțitul să junghie pe fiul său«. Facerea 22. 1. 2—10.

Veduva din sfânta evanghelie a dăruit doi fileri în vistieria bisericeii și fapta ei e pomenită și laudată până în zilele noastre: »Adevărat zic voue — zice Mântuitorul — că aceasta veduvă săracă mai mult decât toți a aruncat« Luca XXI, 3. Și pentru-ce e numele ei pomenit deși ea a dăruit numai doi fileri în vistieria bisericii? Pentru-că ea a dăruit nu din trufie nici din prefacere ori doară din dor de mărire, ci din cu-

get curat, din voința bună din dragoste către sfânta casă a lui Dumnezeu.

Pe păcătosul vameș Zacheu încă numai cugetul său curat de a se împăca cu Dumnezeu precum și voința sa nestrămutată de a împărți jumătate din averea sa săracilor și a întoarce împătrat celor năpăstuiți de el, l'a scos din starea păcătoasă în care era. »Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia« (Luca XIX, 3) zice Mântuitorul văzând pornirea cea bună a lui Zacheu, și în adevăr dînsul rămâne îndreptat, rămâne curățit de păcatele sale.

Și vedeți, toate acestea le-a lucrat cugetul cel bun însoțit de dorul, de voința cea tare de a scăpa de jugul cel greu și nemilos al păcatului. Și în adevăr creștinul pătruns de atari daruri cerești, ca să le numesc așa, pătruns de cuget bun și voință tare de a urma între toate împrejurările numai binele, e întocmai ca o stâncă așezată la fărmele mării, de care înzădar se isbesc furioasele valuri. Vina asupra atărui creștin bucurie ori nefericire el stă nemiscat în hotărîrea sa de a câștiga, de a strînge fructele vieții vecinice; vină asupra atărui creștin bogăția lui Cres, înțelepciunea lui Solomon, ori mărire lui David, care din păstor de oi ajunge împărat, ori dimpotrivă ajunga-l nefericirea lui Samson, el rămâne statornic în fapta cea bună.

Așa trebuie să fim și noi iubiți ascultători! Tari și neclățiți în voința cea bună și mai bucuroși a suferi ori-ce, chiar și mucenicia decât a ne abate măcar și pe un moment dela datorința noastră de a aduna noue și noue fapte bune pentru vieața de veci; ear' cugetul nostru de a pururea să ni-l pastrăm curat și neîntinat cu nici un fel de prihană. Astfel făceau cei dintâi creștini, astfel se cuvine să lucrăm și noi. Ear' aceasta să o facem cu atât mai vîrtos cu cât ființa noastră din sine și așa e mai mult aplecată spre rău, mai gata a se feri de bine decât a-l urma, mai grabnică a se face rea decât a-și păstra curăția și neprihana. Și apoi câte rele nu se nasc din o inimă rea impetrită?!

Până când cugetul curat naște în om trezia, curăția, blîndeța, milostenia, pacea, bunătatea și toată fapta cea bună, până atunci din inima cea rea ies: »Gândurile cele rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtișagurile, minciunile, hulele« (Mat. XV, 19.) Și tocmai spre a scăpa de aceste curse ale vicleanului se cuvine să avem de apururea cuget curat, să fim întotdeauna cu inima noastră la Domnul Dumnezeu nostru. »Ochii mei pururea spre Domnul« (Ps. XXIV, 16) zice prorocul și împăratul David. Și în adevăr nimic nu e mai frumos, nimic nu e mai folositor decât a urma acestui mare și laudat proroc, a cugeta adecă întotdeauna la Dumnezeu, pentru-că lucrând așa munca noastră totdeauna va fi însoțită de

binecuvântarea cerească, ba atare om înfruntând toate primejdiile vieții, așteaptă fără nici o teamă chiar și moartea, pentru-că știe că dincolo de mormânt îi suride un viitor fericit, îl așteaptă cununa cea neperitoare, cununa vieții de veci. Nu așa însă cel-ce are cuget rău, nu, pentru-că un atare om e vecinic neliniștit, vecinic fricos și fără picur de alinare. El de-apururea pribegeste, se sperie de toată umbra, nu are nici odată pace, nu odihă, se simte străin în casa sa, neliniștit în patul său. Dar' apoi la sfârșitul vieții sale?! Atunci el de bunăseamă se va tângui, va suspina cu amar, căci va vedea că nici un folos nu are din toată munca vieții sale. Și pentru-ce? Pentru-că nu a umblat pe căi bune, nu a fost povățuit de cuget curat, ci dinpotrivă a alunecat la tot pasul, povățui fiind de voința cea rea, de duhul răutății, de cugetul viclesugului și al necurăției. Cu dreptul vor zice dar' atari oameni văzându-și sfârșitul: »Toată noaptea ne-am trudit și nimica nu am prins« (Luca V, 5): Toată viața am muncit, dar roduri spre viața vecinică nu am adunat și înzadar am muncit.

Așa a muncit și bogatul din sf. evanghelie (Luca XII, 16—21) înzadar. A adunat avere multă dar' fără a avea sufletul lui folos de ea. Și pentru-ce? Fiind-că tot ce a adunat, a strâns din lăcomie, din dorul după averi și bunuri lumesti, din cuget rău și viclean, fără a nisui cât de puțin să adune roduri și pentru viața viitoare. Și ce i-a fost urmarea? Ni-o spune sf. evanghelie: »Și l-au îngropat... în iad« (Luca XVI, 22, 23). Zice chiar sf. evanghelie despre soarta din urmă a aceluia bogat.

Abia își poate omul închipui, cât de mare dușman îi este cugetul necurat. Ori cât bine îi fac, ori-câtă milostenie și rugă multă cărturarilor și fariseii evreiești?! Și totuși Mântuitorul se scârbește de ei, îi urește chiar: »Vai vouă cărturarilor fariseilor fățarnici — le zice Mântuitorul — că sunteți ca mormânturile nevăzute... încărcate pe oameni cu sarcini, cari nu le pot lesne purta... și treceți judecata și dragostea lui D-zeu« (Luca XI, 42, 44, 46). Au fariseul cel-ce intrase în biserică deodată cu vameșul nu s'a rugat mult?! În dar... în dar... rugăciunea lui nu i-a adus nici un folos, nu, pentru-că i-a lipsit aceea de ce avea mai mare lipsă, i-a lipsit cugetul curat, mreja de lipsă spre a aduna fructele vieții de veci.

Iubiți ascultători! Din cele spuse ați putut înțelege cu înlesnire cum-că ori-ce faptă, fie bună, fie rea porcede din cugetul sau gândul omului; ați înțeles și aceea cum-că cel ce face faptă bună, purceasă din inimă sau cuget curat adună roade spre viața de veci, ear' faptele isvorite din cuget rău aduc aici neliniște, trudă și osteneală zadarnică, ear' dincolo pierderea fericirii de veci.

Fiți dar' înțelepți și cumpenind bine cugetul vostru, începeți ori-ce lucru cerând ajutorul de sus și zicând cu Petru Apostolul: »După cuvântul tău voi arunca mreja« sau în numele Tău Doamne încep acest lucru, ajută-mi să-l pot sfârși spre lauda Ta și spre folosul sufletului meu. Și va fi că la sfârșitul vieții voastre nu vă veți putea plânge că v'ați muncit înzadar, nu vă veți putea plânge că în viața voastră nu ați adunat roduri spre viața de veci, dinpotrivă vă veți bucura că inima voastră, cugetul vostru a fost bun, ear' rodurile adunate de voi v'au câștigat împărăția vecinică, care dea bunul D-zeu să o dobândim cu toții. Amin.

Moise Popovici,
preot.

Calendarul diecesan

pe anul dela Cristos 1903, anul al XXIV-lea, e tipărit deja, în editura tipografiei diecesane gr.-or. române a Aradului, și legat gata, se poate avea atât dela administrațiunea acestei tipografii (strada Révay Nr. 10 față-n față cu Consistorul), cât și dela librării.

Calendarul acesta, care de 24 ani deja apare în tipografia diecesei și totdeauna s'a bucurat de trecere mare și de bun nume nu numai în diecesa Aradului, ci și afară de diecesă, — de astădată apare cu preț redus la **50 fileri**.

Se estinde pe 12 coale de tipar garmond, și cuprinde, — afară de partea calendaristică, — șematismul mitropoliei române gr.-or. în general și al diecesei Aradului în special; cronologia și semnele cronologice pe anul 1903; sărbători și alte zile schimbăcioase; posturile etc. Genealogia caselor domnitoare; târgurile din Ungaria și Ardeal; instrucțiuni postale și telegrafice etc., precum și o bogată și interesantă **parte literară**, care singură se estinde peste 4 $\frac{1}{2}$ coale, tipariu garmond bine îngrijit, cuprinzând următoarele piese:

Moartea Episcopului Iosif Goldiș; Provisorul; Alegerea noului Episcop; Episcopii de până acum ai Aradului; Casa națională din Arad; Lui Mihail Eminescu (poesie); Un sfat la vreme; Pradă (poesie) Prețul timpului; Implinirea datorinței; Pâine (poesie); Revoluția inimii femeiești; De când strică jiiul, ce a făcut tatăl (povestire populară); Movila lui Burcel (poesie); Țăranul și școala; Din trecutul preparandiei din Arad (Moise Nicoară); Moș-Ajun; Despre concubinată. — Din lumea mare; Sfârșitul unui războiu mare; O catastrofă îngrozitoare; Oamenii mari — oameni tăcuți; Iubileul clopotelor. — Poesii: a) mixte, b) populare; Diverse: Sfaturi practice; glume. — Economie: Ce avem să facem în fiecare lună? — În fine: anunțuri de tot felul. —

Îl recomandăm u multă căldură tuturor oamenilor cu carte, căci în calendarul acesta fiecare va găsi nu numai calendar, ci și o carte de lectură prețioasă și plăcută.

Avis.

Fiind părintele Ioan Nicorescu exclusiv angajat cu agende didactice la Seminarul nostru diecesan, Venerabilul Consistor cu 1 Octomvrie a. c. l-a dispensat dela afacerile de administrator al tipografiei diecesane, numind la acest loc pe contabilul dl Cornel Lazar. Deci toate comandațiile cât și tot soiul de bani ce se ating de tipografie începând dela 1901, să se adreseze numelui administrator, în strada Révay Nr. 10.

Arad, 4 Octomvrie 1902.

Vasilie Goldiș,
secretar cons.

CRONICA.

* **Consistor plenar.** Joi în 26 Sept. (9 Oct) s'a ținut ședința plenară a Consistorului nostru. Pe față au fost la această ședință asesorii consistoriali: P. C. Sa părintele archimandrit Augustin Hamsea, Dr. Nicolae Oncu, Emanuil Ungureanu, Const. Gurban, G. Serb (protopopul), S. Raicu, I. Ștefanuț, A. Boțoc, G. Serb (referentul), G. Feier, G. Lazar, I. Moldovan, G. Purcariu, A. Petrovici, Dr. N. Oprean, V. Beleş, P. Truția, Dionisie Popovici, P. Rotariu, Tr. Vătan, Dr. I. Petran, R. Ciorogariu și secr. consist. V. Goldiș.

În această ședință s'au luat *dispozițiunile de lipsă pentru alegerea deputaților la congresul național-bisericesc.* Comisari pentru alegeri au fost numiți de mireni: Dr. Nicolae Oncu (Arad), Ioan Tuducescu (Radna), Mihaiu Veliciu (Giula). Dr. Cornel Ardelean (Chișineu), Petru Truția (Șiria), George Feier (Boroșineu), Dr. George Popa (Buteni), Sava Raicu (Hălmagiu), Dr. Al. Marta (Birchiș), Virg. Tomici (Chisătău), George Lazar (Vinga), Em. Ungurianu (Timișoara), Dr. Nestor Oprean (B.-Comloș); ear' pentru colegiile preoțești: Dionisie Popovici (Arad-Radna), Dr. Ioan Trailescu (Giula-Chișineu), Roman Ciorogariu (Șiria-Ienopolea), Ioan Groza senior (Buteni-Hălmagiu), Ger. Sârb (Birchiș-Chisătău), Iosif Iorgovici (Lipova-Vinga) și Terențiu Oprean (Timișoara-B.-Comloș.)

S'a dispus apoi *publicarea concursului pentru îndeplinirea postului de protopop în cercul Radna*, devenit vacant prin trecerea P. O. D. protopop Vasile Beleş dela Radna la Arad.

Al treilea obiect al ședinței a fost *răspunsul dat la reprezentarea corpului profesoral dela gimnaziul de stat din Timișoara*, care cere Inaltului Guvern, să dispună, ca instrucțiunea religioasă în școlile de stat să se facă din partea confesiunilor în limba maghiară.

În urmă la propunerea asesorului Dr. Nicolae Oncu Consistorul hotărăște *convocarea unui Sinod extraordinar eparchial*, al cărui obiect să fie exclusiv chestiunea de întărire a întăririi alesului Episcop și îndeplinirea scaunului episcopesc în timpul cel mai scurt posibil. Sinodul eparchial extraordinar s'a convocat pe ziua de 20 Octomvre (2 Noemvre). Dacă însă până atunci chestiunea episcopiei ar fi rezolvită, Sinodul nu so va ținea.

În aceeași zi după amiază a ținut ședință și *senatul bisericesc* al Consistorului, unde s'au pertractat afaceri curente aparținătoare acestui senat.

* **Mastodont.** Părintele Aurel Moț a aflat scheletul unui mastodont sub dealul viilor din Cuvin. O parte din schelet, se vede, că s'a prăbușit ear alta va mai fi sub deal. Din acest schelet a dăruit părintele Moț Seminarului nostru un dinte aproape complet și mai multe bucăți de oase uriașe. Tot acolo s'a aflat și o oală cu capac de peatră din epoca de piatră. Oala au spart-o oamenii la săpare, dar capacul a rămas complet. — Ar fi bine dacă toate antichitățile aflate prin comune s'ar trimite pentru muzeul seminarial, căci astfel vom pute aunge la o prețioasă colecțiune.

† **Alexandru Pop**, profesor la liceul din Bêrlad (România), a răposat subit, în etate de 45 ani, lăsând în urmă și soția și patru copile în etate de 1-6 ani. În normântarea i-s'a făcut 4 Septemvrie. — Alexandru Pop e ardelean, născut în Sângiorgiu (comitatul Bistrița-Năsăud). După terminarea studiilor gimnasiale a trecut în România, obținând titlul de licență în științele istorice-filologice la universitatea din București. În 1884 a fost numit profesor suplinitor la liceul Sf. Sava, și ceva mai târziu și bibliotecar al Academiei române. A fost apoi funcționar în ministerul de culte și instrucțiune publică, după aceea profesor suplinitor în Tulcea, de unde în 1894 a fost permutat la liceul din Bêrlad.

Posta redacției.

Revers. T. Filip, Lugoj. La redacție nu s'a primit concursul ce scrieți că ni-ați trimis spre publicare. Binevoiti a ni-l trimite din nou.

Licitațiune minuendă.

Pe baza concludului Venerabilul Consistor diecesan din 8/21 August 1902 Nr. 4480, comitetul parochial gr.-ort.-rom. din comuna **Mehala**, protopresbiteratul Timișorii, publică licitațiune minuendă pentru zidirea casei mormântarului din cimiterul comun cu Sârbii de aici, pe lângă prețul de esclamare de 1071 cor. 04 fil., cu termen de licitație pe 6/19 Octomvrie a. c. la orele 2 după amiază în edificiul școlii confesionale gr.-ort. romane din loc.

Atât planul, cât și specificarea de spese precum și toate condițiunile de zidire se pot vedea la oficiul parochial.

Mehala, în 13/26 Septemvrie 1902.

Din încredințarea comitetului parochial: 1 3

Ioan Plavoșiu,

paroch, cond. oficiului parochial.

Concurse.

Pentru îndeplinirea postului de protopresbiter în tractul **M.-Radnei**, cu parochia centrală **Radna**, devenit vacant prin trecerea protopresbiterului Vasile Beleş în aceeași calitate la Arad, subscrisul Consistor, după ascultarea votului concernentului comitet protopresbiteral, publică acest concurs cu termen **30 de zile**, computele dela prima zi, ce urmează după prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala.”

Emolumentele încopciate cu acest post sunt:

I. Din parochia protopresbiterală:

a) Venitul sesiunii protopopești-parochiale. b) Birul și stolele usuate dela parochie. c) Cvota de con-gruă, ce o va avea ca paroch.

Se observă, că capelanul protopopesc, **Maksimilian Micloși** va beneficia $\frac{1}{3}$ parte din venitele parohiale afară de congrua protopopului-paroch—și cvota de congrua, care i-se va livida ca și capelan, în proporțiunea cvalificațiunei sale personale.

II. Din protopresbiterat :

a) Birul protopopesc usuat dela preoțimea tractuală. b) Competința pentru vșitarea canonică cu re-vșuirea socoților și tacsă cancelariei protopopești, conform concluseror sinodului eparchial. c) Retribuțiunea dela dieceșă pentru inspecțiunea școlară și ședulele dela cununii, în suma, ce o va stabili sinodul eparchial.

Aspiranții la acest post se avisează, ca în terminul indicat să-și subștearnă la subșcrisul Consistor re-cursele lor instruite cu documentele de cvalificațiune prescrisă prin §-ul 53 al Statutului Organic și prin con-clusul congresual Nr. 111/888 și anume să dovedea-scă, că au cvalificațiunea recerută dela reflectanți la parohii de clasa primă, să producă atestat, că au im-plitit cel puțin cinci ani în serviciul bisericesc sau școlar cu succes deplin mulțumitor și că prin zelul și diligența lor s'a distins în rezultatul activității pe tere-nul bisericesc-școlar.

Arad, din ședința Consistorului plenar, ținută la 26 Septembrie (9 Octombrie) 1902.

Consistorul eparchial gr.-or. român.

Ioan I. Papp,
protosincel.

—□—

1—3.

Pentru întregirea în mod definitiv a vacantului post de preot din parochia de clasa a III-a din **Mély-Nádaș**, tractul Belințului, se escrie concurs cu ter-min de **30 de zile** dela prima publicare în organul diecesan „Biserica și Școala.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 1) O sesiune de 32 jugere, dintre cari 30 jugere arător și 2 fēnaț; 2) Birul preoțesc precum este satorit în fassiunile așternute la timpul său în scopul con-gruei; 3) Stola usuată și 4) Intregirea dela stat amē-surat cvalificațiunei fiitorului preot, fiind pentru preot cu cvalificație sub 8 clase 435 cor. 40 fil. la an.

Reflectanții la acest post au să-și adreseze con-cursele lor, instruate conform legilor în vigoare, com-itetului parochial din Mély-Nádaș, pe calea oficiului protopresbiteral din Belinț (Bélincz, Temes-mēgye) și au să se prezenteze într'o Duminecă sau într'o sērbă-toare în sf. biserică din numita parochie, spre a-și arăta desteritatea în rituale, eventual în oratorie.

Se observă că vor fi preferiți concurenții cari au și cvalificație învățătorească.

1—3

Mély-Nádaș, în 17 Septembrie v. 1902.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: GERASIM SĚRB, m. p. prot.

—□—

La 7/20 Iulie a. c. neîndiplinindu-se parochia **Hidișelnan** din protopopitul Beiușului, Veneratul Con-sistor orădan cu datul 2/15 Septembrie Nr. 1296 B. a ordonat escriere de concurs nou și comitetul parochial subșmnat a pus termin de alegere pe **27 Octombrie** (9 Nov.) a. c. Emolumentele sunt: 1) Casa parochială cu 2 chilii, cuina, camară și grădină; 2) Pământ pa-rochial 9 holde cat. 34 orgi □ sau de 13 cubule ve-nitul anual 196 cor.; 3) „Bir” dela 130 numere de case jumătate măsură cucuruz sfărmat prețuit 108 cor. 4) Dela 130 case zile de lucrū 130 — dela cărăuși cu jug, dela cei fără trășure cu mâna, prețuite 165 cor.; 5) Din stole și funcțiuni preoțești 120 cor.; 6) Coogrua 266 cor. 58 fil.; 7) Alesul preot la școala confessională catechisația fără altă remunățiune este dator a o implini.

Doritorii a fi aleși în această parochie până la 19 Octombrie (1 Noembrie) a. c. să-și trimită recursu-rile adresate com. parochial la oficiul protopopesc al Beiușului în Robogány și până la terminul alegerii a se presenta la serviciul divin în sfânta biserică din Hidișelnan.

Dat în ședința comitetului parochial din Hidișel-nan 23/26 Sept. 1902.

Vasilie Papp,
preș. com. par.

Ioan Taut,
not. com. par.

În conțelegere cu mine: ELIA MOGA, protop. com.
gr. ort. al Beiușului.

1—3.

—□—

Pentru îndeplinirea definitivă a postului vacant de paroch din **Rădmănești**, tractul Belințului, se escrie concurs cu termin pe ziua de **14/27 Octombrie a. c.**

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1) O sesiune parochială de 32 jugere pământ, parte arător, parte fēnaț; 2) Grădină parochială de 1200 stân-geni □ cu fântână; 3) Stolele obicinuite; 4) Bir preo-țesc de bucate, sau 80 fileri de număr și 5) Intregirea dela stat, care pentru preot cu cvalificație sub 8 clase gimnasiale este 438 coroane 42 fileri.

Reflectanții la acest post au să-și aștearnă con-cursele lor comitetului parochial gr.-or. rom. din Răd-mănești, pe calea oficiului protopresbiteral gr.-or. rom. din Belinț (Temes-mēgye), în terminul indicat, instruite amēsurat legilor în vigoare, avēnd a se presenta, tot în acest termen, în sf. biserică din Rădmănești, spre a-și arăta desteritatea în oficiul dumnezeesc, respective în cāntări tipic, și în oratoria bisericească.

Rădmănești, în Octombrie 1901.

Comitetul parochial.

În înțelegere cu mine: GERASIM SĚRB, m. p. proto-presbiter or. rom.

1—3.

—□—

Pentru întregirea definitivă a vacantului post de paroch gr. or. rom. din parochia de clasa a III-a din **Bunea-română** și pentru ocuparea vacantului post de învățator confes. gr. or. rom. tot din Bunea-română; tractul Belințului, se escrie concurs cu termin de **30 zile** dela întâia publicare în organul diecesan „Bise-rica și Școala” din Arad.

Emolumentele împreunate cu postul de paroch sunt: 1) Sesiune parochială de 30 jugere; 2) Grădină intravilană de un juger; 3) Ștola obiciuită; 4) In-tregire dela stat pentru concurenți cu cvalificație sub 8 clase gimnasiale, 603 coroane 06 fileri la an; ear pentru postul de învățator, pe lângă locuință liberă, constătătoare dintr'o chilie și bucătărie și pe lângă supraedificatele de lipsă:

1) În bani 420 coroane; 2) Grădină intravilană lângă școală de 600 □ și grădină estrazilană de 800. □

3) Pentru lemne, din cari are să se încălzească și școala 64 cor.; 4) În naturalii: 40 mēsură cucuruz și 20 mēsură grâu; 5) Pentru scripturistica 10 cor.; 6) Pentru conferență 10 cor. și 7) Dela înmormētări cu liturgie 80 fil. și fără liturgie 40 fil., cari toate la olaltă garantează un venit ceva peste dotația mini-mală legală.

Atât dela reflectanții la postul de preot-paroch, cât și dela cei la postul de învățator, se cere să aibă cvalificația cerută prin legile în vigoare, avēnd tot-odată a se presenta în terminul concursului, în sf. biserică din Bunea-română, spre a-și arăta desteritatea în cele rituale în cāntări și în oratorie aspiranții la preoție.

Concursele, instruate cu documentele de lipsă, au să le adreseze comitetului parochial din Bunea-română, pe calea oficiului protopresbiterial gr.-or. rom. din Belinț, (Belincz, Temes-megye) în termenul concursual.

Comitetul parochial.

În înțelegere cu mine: GERASIM SĚRB, m. p. protopresbiter ort. rom.

2—3

—□—

Pe baza Inaltului decis Consistorial, de datto 13/26 Iulie a. c. Nr. 3830/902 și pe baza decisului comitetului parochial, din 5/18 August, se escrie concurs cu termenul de alegere pe 13/26 Octombrie a. c. pentru îndeplinirea definitivă a parochiei vacante din **Chisdia**, cu termen **de 30 de zile** dela prima publicare.

Emolumentele sunt: 1) casa parochială; 2) Venitul sesiunii parochiale după care alegândul va plăti dările publice; 3) Intregirea din partea Inaltul Guvern conform ecalificațiunei alegândului preot; 4) stolele usuuate dela 27 Noemvre de casa și anume: dela înmormântări subt 7 ani 2 cor., ear dela 7 ani în sus 4 cor.

Reflectanții, petițiunile ajustate conform regulamentului pentru parochii și adresate către comitetul parochial, le vor înainta P. On. Domn protopresbiter Voicu Hamsea în Lipova, ear până la ziua alegerii se vor presenta în sfânta biserică spre a-și arăta desteritatea în serviciu.

Chisdia la 19 August (1 Septembrie) 1902.

Ioan Suciu,

Partenie Lazar,

pres. com. par.

not. com. par.

În conțelegere cu mine: VOICU HAMSEA, protopop.

—□—

2—3

Pentru parochia română gr.-ort., din **Socodor** (com. Arad) devenită vacantă prin moartea parochului Stefan Tulcanu — se escrie concurs de alegere pe ziua **de 26 Octomvrie** v. a. c. pe lângă următoarele emolumente:

a) Una sesiune parochială constatatoare din 45 jugh. 986□ comasată;

b) Birul preoțesc dela 232 case: dela casa cu pământ — una măsură de grâu și una de primăveri — cucuruz sfărmat ori orz — iar dela cășile fără pământ o măsură de cucuruz sfărmat ori orz, nu altcum și stolele usuuate în această parochie

Parochia fiind de clasa I. se obsearvă, că amăsurat §. 5 punct a) din: Regulamentul pentru parochii — numai aceia pot reflecta, cari dispun de atare ecalificațiune.

c) Contribuția regească după pământ va avea să o solvească alegândul paroch.

Recurenții până înainte cu 8 zile de alegere recursele lor adresate comitetului parochial din Socodor au a le trimite Prea On. Domn Dr. Ioan Trăilescu, protopresbiter concernent în Chișineu (Kis-Jenő).

Ear recurenților li-se pune în datorință ca în termenul indicat pentru susțernerea recurselor — să se prezenteze în sfânta biserică din Socodor spre a-și arăta desteritatea în celee rituale și oratorie!

Dat din ședința extraordinară a com. par. gr.-or. rom. din Socodor — ținută la 7/20 Septemvre 1902.

Gavrilă Lazar,

Ioan Crișianu,

preș. al com. parochial.

înv. rom. not. com. par.

În conțelegere cu: Dr. IOAN TRĂILESCU, ppresbiter.

—□—

2—3

Pentru întregirea definitivă a vacantului post de paroch gr. or. rom. din parochia de clasa a III-a din **Bunea-română** și pentru ocuparea vacantului post de învățator confes gr. or. rom., tot din Bunea-română, tractul Belințului, se escrie concurs cu termen de **30 zile** dela întâia publicare în organul diecesan „Biserica și Școala“ din Arad.

Emolumentele împreunate cu postul de paroch sunt: 1) Sesiune parochială de 30 jugere; 2) Grădină intravilană de un juger; 3) Stola obicinuită; 4) Intregire dela stat pentru concurenți cu ecalificație sub 8 clase gimnasiale, 603 cor. 06 fil. la an; ear pentru postul de învățator, pe lângă locuință liberă, constătoare dintr'o chilie și bucătărie și pe lângă supraedificatele de lipsă:

1) În bani 420 cor.: 2) Grădină intravilană lângă școală de 6:0□ și grădină estravilană de 800.

3) Pentru lemne, din cari are să se încălzească și școală 64 cor.; 4) În naturalii: 40 măsuri cucuruz și 20 măsuri grâu; 5) Pentru scripturistică 10 cor.: 6) Pentru conferență 10 cor. și 7) Dela înmormânturi cu liturgie 80 fil. și fără liturgie 40 fil., cari toate la olaltă garantează un venit ceva peste dotația minimală legală.

Atât dela reflectanții la postul de preot-paroch, cât și dela cei la postul de învățator, se cere să aibă ecalificația cerută prin legile în vigoare, având totodată a se presenta în termenul concursului, în sf. biserică din Bunea-română, spre a-și arăta desteritatea în celee rituale în cântări — și în oratorie, aspiranții la poție.

Concursele, instruite cu documentele de lipsă, au să se adreseze comitetului parochial din Bunea-română, pe calea oficiului protopresbiterial gr. or. rom. din Belinț, (Belincz, Temes-megye) în termenul concursual.

Comitetul parochial.

În înțelegere cu mine: GERASIM SĚRB, m. p. protopresbiter ort. rom.

—□—

3—3

Pentru îndeplinirea postului de paroch din parochia de clasa III-a din **S. Criștor**, (protopopiatul Tinca, comit. Bihor), se escrie concurs cu termen de alegere pe ziua de **20 Octomvrie (2 Noemvrie) 1902**, pe lângă următorul salar: 1) cvartir liber și grădină; 2) 12 jugere de pământ și 5 și jum. compețițe de imaș; 3) dela fiecare număr de casă câte una vică de grâu și jumătate vică de primăveri, ear' dela lăcăi și cei ce locuesc în filii jumătate ca dela cei cu case, numărul caselor 75, ear' numărul sufletelor 491 și stolele îndatinate; 7) Intregirea de stat pentru cei fără VIII clase 420 cor. 14 fil.

Se observă că alegândul preot are să provadă catechisările la toți școlarii deobligăți a frecventa școala cotidiană și de repetiție dela toate școalele aflătoare în comună, fără privire la caracterul acelora, și fără a aștepta remunerațiune pentru acele catechisări dela comuna bisericască ori dela diecesă.

Reflectanții, recursele lor, ajustate conform regulamentului pentru parochii, adresate comitetului parochial au să le subștearnă subscrisului protopop până în 15/ 5 Oct. a. c., ear' spre a-și arăta desteritatea în celee rituale are să se prezenteze în casa de rugăciune din acea comună. Dat în ședința comitetului parochial în S.-Criștor, la 9/22 Sept. 1902.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: NICOLAE ROXIN, protopop.

3—3